

Datum: 2022-04-14

Dnr: 2022-000171-739

Kommunalförbundet Sjukvård och omsorg i Norrtälje

Handläggare:
Susanne Olander

Beslut att ta bort förenklad biståndshandläggning

Beslut

1. Att ta bort möjligheten till förenklad biståndshandläggning
2. Att handlägga alla ansökningar enligt Socialtjänstlagen 4 kap 1 § från och med 2022-06-01

Mona Larsson

Mona Larsson
Avdelningschef

Sammanfattning

Enligt kommunalförbundets delegationsordning rubrik 5 är detta att betrakta som ett verkställighetsbeslut där behörigheten att fatta beslut är delegerat på annat sätt än genom en delegationsordning. Verkställighetsbeslut fattas av en tjänsteperson i kraft av sitt tjänsteutrymme.

Kommunalförbundet Sjukvård och omsorg i Norrtälje ger rätt till personer som är folkbokförda i Norrtälje och är 75 år och äldre, att få insatserna trygghetslarm, inköp en gång per vecka, städ var tredje vecka och tvätt enligt förenklad biståndshandläggning. Vid en ansökan genom förenklad handläggning görs idag inte någon behovsbedömning. Handläggarna har alltsedan detta infördes 2008 fattat beslut enligt Socialtjänstlagens 4 kapitel § 1 vilket är en felaktig laghänvisning då man inte kan fatta beslut utan att pröva behovet enligt denna lagparagraf. När man införde detta var intentionen klar men lagligheten inte fullt utredd i förhållande till vad som är möjligt utifrån olika lagar. En genomgång av möjliga alternativ har gjorts och analyserats och behörig tjänsteperson, avdelningschef Mona Larsson, beslutar nu att ta bort möjligheten att kunna ansöka om insatser enligt förenklad biståndshandläggning. Alla ansökningar prövas fortsättningsvis i enlighet med Socialtjänstlagen 4 kapitel § 1 på det sätt som lagen kräver. Bestämmelsen i 4 kap. 1 § SoL förutsätter att det finns individuella behov hos den sökande som behöver tillgodoses för att denne skall tillförsäkras en skälig levnadsnivå och som inte kan tillgodoses av den sökande själv eller på något annat sätt.

Kommunalförbundet Sjukvård och omsorg i Norrtälje

Kommunalförbundet Sjukvård och omsorg i Norrtälje

Tidigare beslutade insatser som fattats enligt förenklad biståndshandläggning ligger kvar tills vidare då en omprövning kräver att de förutsättningar som låg till grund för beslutet har ändrats i väsentlig grad. Vid uppföljning ser vi till individens behov och vid förändring som kräver nytt beslut inkluderas tidigare beslutade insatser, om det önskas, i det nya beslutet.

Bilagor

1. Utredning förenklad biståndshandläggning

Beslut skickas till

Region Stockholm (registrator.rlk@regionstockholm.se)

Norrtälje kommun (kommunstyrelsen@norrtalje.se)

Ärendets handläggare (susanne.olander@norrtalje.se)

Utredning förenklad biståndshandläggning

Aktuellt arbetssätt

I Kommunalförbundet Sjukvård och omsorgs (KSON) gällande dokument för ”Vägledning för handläggning av bistånd enligt Socialtjänstlag (SoL) Lag om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS), Lag om riksfärdtjänst samt Lag om bostadsanpassningsbidrag”, beslutad i direktionen 2021-11-10, § 153, står följande att läsa:

”Kommunalförbundet Sjukvård och omsorg i Norrtälje ger rätt till personer som är folkbokförda i Norrtälje och är 75 år och äldre, att få insatserna trygghetslarm, inköp en gång i veckan, städ var tredje vecka och tvätt genom förenklad biståndshandläggning. Vid en ansökan genom förenklad handläggning görs inte någon behovsbedömning, handläggaren inhämtar endast nödvändig information om t ex val av utförare, boende, hälsa/funktionsnedsättning som har betydelse för utförandet av insatsen.”

Bakgrund

Bakgrunden till ovanstående går att finna i ett beslut fattat av TioHundranämnden, som då ansvarade för sjukvård och omsorg i Norrtälje kommun. Enligt sammanträdesprotokollet fattade TioHundranämnden 2008-09-22, § 137, beslut att godkänna framtagna plan avseende förenklad biståndsbedömning för trygghetslarm och matlådor för individer 75 år och äldre i Norrtälje kommun samt att förenklad biståndsbedömning genomförs enligt förslagen, med utvärdering efter ett år. I bakgrunden går att läsa att målgruppen är individer 75 år och äldre, mantalsskrivna i Norrtälje Kommun. Individerna som uppfyller kriterierna ska ges möjlighet att ansöka om och beviljas insatserna. Där står även att en generell åldersgräns på 75 år för serviceinsatser, har i andra kommuner inte lett till att ansökningarna ökat i någon nämnvärd omfattning. Av sammanträdesprotokollet, 2008-12-15, § 181, framgår att TioHundranämnden också fattat beslut att utöka förenklad biståndsbedömning att även omfatta städ, tvätt och promenader att börja gälla från och med 1 mars 2009.

I Norrtälje kommun har insatserna, som man kan ansöka om enligt förenklad biståndshandläggning, förändrats genom åren och blivit färre. Det senaste beslutet som tagits i direktion och började gälla den 1 juli 2018, innebar att promenad och leverans av matlådor togs bort från den förenklade biståndshandläggningen och att frekvensen avseende städning ändrades till var tredje vecka i stället för som tidigare varannan vecka.

Lagrum

Biståndshandläggarna på KSON fattar idag beslut om förenklad biståndshandläggning enligt Socialtjänstlagens 4 kapitel § 1, vilket är en felaktig laghänvisning då man inte kan fatta beslut utan att pröva behovet enligt denna lagparagraf. Ett beslut enligt denna laghänvisning förutsätter att en bedömning skall göras om den enskilde har ett behov och om denne behöver få behovet tillgodosett för att tillförsäkras en skälig levnadsnivå. En bedömning skall också göras om behovet inte kan tillgodoses på annat sätt. Bedömningen ska alltid ske utifrån den enskildes individuella behov och resurser.

Intentionen med den förenklade biståndshandläggningen, såsom TioHundranämnden menat, är ju att ingen behovsbedömning skall göras. De enda kriterier som den sökande skall uppfylla är att denne fyllt 75 år och är mantalsskriven i Norrtälje kommun. Den möjlighet som fanns att uppfylla dessa intentioner hade istället varit att fatta beslut enligt lagen (2009:47) om vissa kommunala befogenheter (befogenhetslagen). TioHundranämnden har här tagit möjligheten som finns enligt befogenhetslagen och någonstans på vägen har det blivit fel och man har blandat ihop frågorna, vilket medför att beslut om bistånd och avgifter fattas enligt Socialtjänstlagen, och således sker även dokumentation etcetera i enlighet med detta. 2018 kom ett tillägg i Socialtjänstlagen genom 4 kap. 2a § som medger förenklat beslutsfattande utan behovsbedömning.

Nedan följer en beskrivning av de olika möjligheter som finns för ansökan, utredning, beslutsfattande och uppföljning gällande de serviceinsatser som Norrtälje idag har i sin förenklade biståndshandläggning.

Socialtjänstlagen 4 kap. 1 §

I Socialstyrelsens meddelandeblad nr 4/2013 framgår följande; Det är inte tillräckligt att nämnden i sin utredning endast fastställer att den sökande uppnått en viss ålder och därmed beviljas en insats. // Bestämmelsen i 4 kap. 1 § SoL förutsätter att det finns individuella behov hos den sökande som behöver tillgodoses och som inte kan tillgodoses av den sökande själv eller på något annat sätt. // När nämnden mottar en ansökan om hemtjänstinsatser av servicekaraktär ska utredning därmed utvisa om den enskilde har rätt till de sökta insatserna enligt bestämmelserna i 4 kap. 1 § SoL. Socialnämndens utredning syftar till att söka svar på nedanstående frågor.

1. Hur ser den enskildes behov ut?
2. Vilka andra resurser har den enskilde till sitt förfogande, det vill säga kan den enskilde själv tillgodose behovet eller kan behovet tillgodoses på annat sätt?
3. Vilken insats kan bäst tillgodose behovet och ryms insatsen i begreppet skälig levnadsnivå?

// Det åligger således socialnämnden att se till att utredningen blir så fullständig som krävs för att nämnden ska kunna fatta ett beslut i det aktuella ärendet.

Befogenhetslagen

Befogenhetslagen innehåller kompetensutvidgande regler som ger kommunerna ökade befogenheter att tillhandahålla servicetjänster utan behovsbedömning till samtliga kommunmedlemmar som fyllt 67 år. Med servicetjänster avses tjänster

för att förebygga skador, olycksfall eller ohälsa och som inte utgör personlig omvårdnad. Hjälpen med städning, inköp, tvätt eller andra enklare hushållsgöromål är några exempel på sådana tjänster. Lagen innebär en befogenhet för kommunen att tillhandahålla servicetjänster utan behovsprövning. Det är kommunen (i regel kommunfullmäktige) som beslutar om, och i så fall vilka, servicetjänster som ska erbjudas; i vilken utsträckning, vilken åldersgrupp som skall omfattas samt vilken avgift som skall tas ut. Gällande avgifter för tjänster enligt befogenhetslagen får kommunen inte ta ut avgifter enligt 8 kapitlet SoL, då dessa inte är biståndsprovade. Möjligheten att ta ut avgifter för dessa servicetjänster regleras istället i 2 kap. 8 § befogenhetslagen. Där anges att kommunen får ta ut skäliga avgifter för servicetjänster åt äldre personer på grunder som kommunen bestämmer. Avgifterna får inte överstiga kommunernas självkostnader. Med självkostnad avses kommunens totala kostnader för verksamheten med servicetjänster. Kostnaderna i det enskilda fallet saknar betydelse. I likhet med avgifter för hemtjänst får kommunerna differentiera avgifterna efter den enskildes betalningsförmåga. Regeln innebär enbart en rätt för kommunen att ta ut avgifter men ingen skyldighet. Det betyder att kommunen själv väljer om avgifter ska tas ut för service som tillhandahålls enligt befogenhetslagen. Avgifter som tas ut för tjänster som inte anses vara social omsorg enligt Mervärdesskattelagen (ML) omfattas som regel inte av undantaget från mervärdesskatt. För information om tillämpning av ML hänvisas till Skatteverket. (Faktatext i detta stycke är hämtat från Socialstyrelsens och Boverkets vägledning för tillämpning av socialtjänst- och hyreslagstiftningen gällande Rätten att fortsätta bo tillsammans i ett äldreboende).

I Socialstyrelsens meddelandeblad nr 1/2014 går att läsa; Samma nämnd eller de nämnder som enligt 2 kap. 4 § SoL handhar verksamhet enligt SoL ska handha verksamhet enligt befogenhetslagen. Befogenhetslagen inskränker dock inte de skyldigheter en kommun har enligt SoL. Det betyder bland annat att en ansökan om bistånd inte kan avslås med hänvisning till att den enskildes behov kan tillgodoses genom de tjänster som ges med stöd av befogenhetslagen. // . Servicetjänster som ges med stöd av befogenhetslagen utgör inte socialtjänst. Det betyder att reglerna om bland annat dokumentation, tillsyn, kvalitet, avgifter, och lex Sarah i SoL inte gäller när tjänster tillhandahålls enligt befogenhetslagen. Det är därför viktigt för kommuner att hålla isär tillämpningen av SoL respektive befogenhetslagen.

Trygghetslarm och befogenhetslagen

I samma meddelandeblad som ovan, nr 1/2014, går att läsa att ” Av lydelsen i 2 kap. 7 § befogenhetslagen framgår vidare att servicetjänster som utgör personlig omvårdnad inte omfattas av bestämmelsens tillämpningsområde // . Med personlig omvårdnad avses de insatser som därutöver behövs för att tillgodose psykiska och sociala behov. Det kan handla om hjälp för att kunna äta och dricka, klä sig och förflytta sig, sköta personlig hygien och i övrigt insatser för att bryta isolering och för att känna trygghet och säkerhet i det egna hemmet. Av förarbetena framgår att trygghetslarmet är en insats som syftar till att dels öka tryggheten för den enskilde, dels förebygga behovet av flyttning till särskilt boende. Socialstyrelsen bedömer att det finns flera argument som talar för att trygghetslarm inte kan betraktas som en sådan servicetjänst som avses i 2 kap. 7 § befogenhetslagen. Bland annat tar man upp att det faktum att servicetjänster som ges enligt befogenhetslagen skall avse tjänster avsedda att förebygga skador, olycksfall eller ohälsa och som inte utgör personlig omvårdnad. Av förarbetena till den gamla socialtjänstlagen framgår att trygghetslarm är en insats som ingår i

personlig omvårdnad och därmed skulle falla utanför tillämpningsområdet för befogenhetslagen. Därtill kan tilläggas att de insatser som utförs vid påkallandet av hjälp vid larm ofta är av omvårdnadskaraktär. I samma meddelandeblad framgår att ytterligare ett skäl som talat för Socialstyrelsens bedömning är att regeringen avstod från att införa ett särskilt dokumentationskrav för uppgifter om enskildas personliga förhållanden som hanteras med anledning av verksamhet enligt befogenhetslagen. Äldre som behöver trygghetslarm har ofta svårigheter i form av till exempel funktionsnedsättningar och sjukdomar – uppgifter som kan vara nödvändiga för de inblandade aktörerna att känna till. I detta syfte förutsätts att integritetskänsliga uppgifter om den enskildes hälsotillstånd dokumenteras och behandlas. Uppgifterna är nödvändiga för larmmottagaren som den personal som ska bistå den enskilde i samband med inkommet larm. Vidare framgår av samma meddelandeblad ”En följd av detta är att socialnämnden inte kan bevilja ett trygghetslarm med enbart ålder som grund, det vill säga att insatsen utgår om den enskilde uppnått en av nämnden viss angiven ålder. Bistånd enligt 4 kap. 1 § SoL kan enbart utgå om nämnden inom ramen för sin utredning identifierat ett individuellt behov hos den enskilde som inte kan tillgodoses av den enskilde själv eller av någon annan. Detta betyder dock inte att nämnden ska eller får genomföra omfattande utredningar och kartläggningar av den enskildes situation om det inte är motiverat med anledning av den hjälp som den enskilde har ansökt om.

Ny bestämmelse om förenklat beslutsfattande från 1 juli 2018

I ett meddelandeblad från Socialstyrelsen (Nr 3/2018) framgår att en ny bestämmelse trädde i kraft den 1 juli 2018. Texten i meddelandebladet beskriver förenklat beslutsfattande om hemtjänst för äldre i en sammanställning av regeringens proposition 2017/18:106. Den nya bestämmelsen syftar till att ge de kommuner som så önskar möjlighet att bevilja äldre kvinnor och män insatser inom äldreomsorg på ett enklare sätt med större utrymme för delaktighet. Ett annat syfte är att öka den äldres rätt till självbestämmande och delaktighet, genom att den äldre personen ges större möjlighet att välja mellan de insatser som erbjuds och hur de praktiskt ska genomföras. Lagen syftar också till att förstärka inslagen av förebyggande insatser genom att generella hemtjänstinsatser tillgängliggörs i ett tidigt skede, vilket regeringen bedömer också kan minska eller skjuta upp behovet av mer omfattande äldreomsorg.

”4 kap. 2a § socialtjänstlagen (2001:453)

Socialnämnden får utan föregående behovsprövning erbjuda hemtjänst till äldre personer.

Ett sådant erbjudande förutsätter att den äldre personen har informerats om:

1. I vilken utsträckning och på vilket sätt han eller hon kan påverka utförandet av insatserna,
2. på vilket sätt kommunen följer upp insatserna, och
3. rätten att alltid kunna ansöka om bistånd enligt 1 §

Kommunen ska följa upp insatserna med utgångspunkt i kommunens riktlinjer, insatsernas kvalitet enligt 3 kap. 3 § och värdegrunden i 5 kap. 4 §. Den nya bestämmelsen innebär att socialnämnden får en befogenhet att erbjuda hemtjänstinsatser till äldre personer utan någon föregående behovsprövning. Bestämmelsen är frivillig för kommunen att tillämpa.”

I Socialstyrelsens publikation från september 2019 ”Information om IBIC och förenklat beslutsfattande om hemtjänst för äldre” framgår som följer nedan; Bakgrunden till förändringen i socialtjänstlagen beskrivs i förarbetena. Lagstiftaren menar på att kommunernas tillämpning av 4 kap 1 § i vissa fall har lett till att större fokus läggs på utredning och beslut än på hur insatserna i praktiken genomförs och följs upp. Intentionen med den nya lagstiftningen är att ge äldre personer ett större inflytande över utförandet av insatsen i syfte att de ska uppleva en större känsla av självbestämmande och delaktighet (prop. 2017/18:106 s. 24-25).

I samma publikation som ovan går vidare att läsa att den nya bestämmelsen inte reglerar vilka typer av hemtjänstinsatser som kommunerna måste erbjuda inom ramen för förenklat beslutsfattande, utan det är upp till varje kommun att i sina riktlinjer ange vilka insatser som ska ingå (prop. 2017/18:106 s.19). Det framgår också att då socialtjänstlagen inte preciserar vad som menas med äldre ligger det inom kommunernas befogenhet att i sina riktlinjer för handläggning närmare kunna precisera vilken ålder som kan anses vara vägledande vid handläggningen av olika typer av ärenden om ansökningar om hjälp och stöd till äldre personer. Den nya bestämmelsen gäller hemtjänst.

I kunskapsguiden (en webbplats som samlar kunskapsstödande produkter från Socialstyrelsen, andra myndigheter och aktörer) står att läsa bland annat följande, gällande förenklat beslutsfattande om hemtjänst till äldre personer enligt 4 kap. 2a § SoL: Under handläggningen av förenklade beslut om hemtjänstinsatser tillämpas 11 kap. 5 och 6 §§ SoL och Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2014:5) om dokumentation i verksamhet som bedrivs med stöd av SoL, LVU, LVM och LSS. Men det är bara uppgifter som har betydelse för handläggningen som behöver dokumenteras, till exempel den enskildes ansökan och nämndens beslut. Den förenklade processen innebär att SOSFS 2014:5 bara gäller i tillämpliga delar. Gällande överklagan gäller följande; Ett beslut som fattas enligt 4 kap. 2 a § SoL är ett gynnande förvaltningsbeslut. Sådana beslut kan som huvudregel inte återkallas eller ändras. Till skillnad från beslut som fattas med stöd av 4 kap. 1 § SoL är ett beslut enligt 4 kap. 2 a § SoL inte överklagbart genom förvaltningsbesvär. Emellertid går det att genom så kallad laglighetsprövning få kommunens beslut om att erbjuda hemtjänstinsatser utan föregående behovsprövning prövat i domstol.

Alternativa lösningar:

1. Att använda oss av befogenhetslagen

Denna lag kan vi dock inte använda oss av för trygghetslarm, då trygghetslarm inte är att betrakta som serviceinsats utan räknas som personlig omvårdnad. Vi kan i sådant fall endast applicera detta på servicetjänster såsom städ, tvätt och inköp. Vi har inte heller idag något system för detta, så att utförare får ersättning och invånare kan betala avsedd avgift. I Förfrågningsunderlaget enligt LOV ”Kundval - Hemtjänst, basal hemsjukvård och hemrehabilitering”, som beslutades av direktionen den 18 december 2019. § 161, som styr avtalsvillkor mellan beställare och leverantör, är grunden för ersättning avseende hemtjänstinsatser ”den genom biståndsbeslut beviljade tiden”. Avgift som tas ut av invånare får inte vara högre än vad insatsen kostar oss (enligt Mervärdesskattelagen) men det finns inget hinder att den är lägre och att man tar hänsyn till inkomsten, såsom vid beräkning av avgifter för hemtjänst. Om vi väljer detta alternativ så behöver alltså LOV-villkoren för Kundvalet justeras och avgiftssystemet ses över för de aktuella

insatserna. Det saknas också system för dokumentation av beslut och beställning. Utförare kan inte heller journalföra i dessa ärenden. Om vi skulle välja detta alternativ finns möjligheten att bevilja ett visst antal timmar som kunden kan förfoga fritt över, i stället för insatser, och själv få välja vad den vill ha hjälp med inom de nämnda områdena. (För exempel, se Östersunds kommun, som gör på detta sätt.) Det här alternativet tycker vi är det näst bästa. Det finns skäl att tro att kommuninvånarna också uppfattar denna möjlighet som positiv, då man inte behöver genomgå någon behovsbedömning och det kan ses som ett alternativ till RUT-tjänster då ”det för äldre med låga inkomster kan karaktäriseras som jämlikhets-RUT” (Socialvetenskaplig tidskrift 2020:1-”Vart är äldreomsorgen på väg? Argument för och emot förenklad biståndshandläggning).

2. Att använda oss av det nya alternativet som finns i SoL för förenklat beslutsfattande, 4 kap. 2a § socialtjänstlagen (2001:453)

Alternativet innebär att alla insatser, som idag omfattas av förenklad biståndshandläggning kan ingå; trygghetslarm, städ, inköp och tvätt. De utreds då i egen utredning och beslut fattas enligt 4 kap. 2a § SoL. Dessa beslut följs upp enligt egen mall och kan inte överklagas genom förvaltningsbesvär eller ändras. Om invånaren även har andra behov och ansöker enligt 4 kap. 1 § SoL kommer dessa att utredas i en annan utredning och prövas enligt 4 kap. 1 § SoL; i förhållande till skälighetsnivå och om det kan tillgodoses på annat sätt. Det får som följd att handläggare i förekommande fall har två olika typer av beslut och beställningar, som följs upp på olika sätt, vid varje tillfälle. Det här alternativet tycker vi minst om. Det medför fler arbetsmoment för handläggare att hantera och vi tror inte att det underlättar och förenklar handläggningsarbetet eller är tidsbesparande. Till viss del blir det förenklande för kommunens invånare, då de enligt denna paragraf inte behöver genomgå en behovsbedömning, men det kan ju också vara svårt för den hjälpsökande att förstå skillnaden mellan de två olika paragraferna och vad som gäller för respektive ansökan, beslut och uppföljning. Om vi väljer denna så behöver avtalet med kundvalet också justeras, utifrån hur IBIC skall användas och hur uppföljning sker.

3. Att vi använder oss av 4 kap. 1 § SoL

Alternativet innebär att vi endast använder oss av en möjlighet till ansökan och inte har någon förenklad biståndshandläggning alls. Istället görs vår biståndsbedömning efter ansökan med hjälp av IBIC (Individens Behov I Centrum), även om man vid ansökan enligt kap 4 § 2a SoL kan använda sig av IBIC i valda delar (”Information om IBIC och förenklat beslutsfattande om hemtjänst för äldre”-2019). Vi tänker oss då en annan möjlighet och det är att vi kan styra hur generösa vi vill vara i vägledningsdokumentet och genom vår syn på vad som är skälighetsnivå; att i ordinärt boende underlätta för äldre i vardagen med trygghetslarm, städ, inköp och tvätt. Att insatserna beviljas om den enskilde själv bedömer att man behöver den hjälpen; och man inte bor tillsammans med någon annan som förväntas utföra detta eller att behovet kan tillgodoses på annat sätt. Vi anser att det här alternativet är att föredra för handläggare som nu arbetar enligt IBIC och kartlägger behov, styrkor och svagheter och arbetar mot mål uppsatta tillsammans med individen.

Detta alternativ blir också enklare på så sätt att det är klart och tydligt på vilket sätt ansökan sker, utreds och följs upp. IBIC är ju också inriktad på att utredningen inte skall vara mer ingripande eller omfattande än vad som behövs utifrån vad som ansökts om och därför behöver det inte heller uppfattas som

särskilt integritetskränkande av den enskilde. Att vi tar bort möjligheten till förenklad biståndshandläggning kan dock uppfattas som negativt av kommunens invånare, då de senaste årens lagändringar gått åt motsatt håll för att möjliggöra förenklad handläggning.

Vårt förslag, alternativ 3

Konsekvenser för invånarna

Invånaren kommer att få en försämring så till vida att den behöver genomgå en behovsprövning även för enklare servicetjänster. Ansökan kommer att utredas men vi kommer inte att utreda mer än vad ansökan kräver. I de flesta fall räcker det med några enkla frågor vid ett telefonsamtal. Ibland kan handläggaren uppmärksamma andra behov under ett telefonsamtal för ansökan eller vid uppföljning och kan informera om andra möjliga insatser och erbjuda hembesök. På så sätt kan vi arbeta proaktivt och förebyggande till fördel för den enskilde. Å andra sidan kan invånare dra sig för att göra en ansökan då de uppfattar att det är integritetskränkande att bli utredd och att fördelen med att genom förenklad handläggning, på ett mindre ingripande sätt, kunna få ta del av servicetjänster bidrar till att förebygga skador, olycksfall och ohälsa. Dock bör påpekas att vid de flesta ansökningar som idag inkommer muntligt, enligt förenklad biståndshandläggning; har den sökande innan de söker kontakt inte någon kunskap om att den möjligheten finns. Den informationen får de först vid kontakten med oss och de har tagit den kontakten för att de helt enkelt känner behov av hjälp.

Ekonomi

Idag kan vi inte hänvisa till gemensamt ansvar vid hushållsgemenskap. Vid alternativ 3 har vi möjlighet att kunna ge avslag när en person har någon annan i hushållet som kan utföra städ, tvätt eller inköp.

Vi har idag ingen möjlighet att plocka fram statistik över hur många ansökningar som inkommer enligt förenklad biståndshandläggning (då ansökan kallas förenklad men görs och registreras enligt 4 kap. 1 § SoL,) men en grov uppskattning från vår mottagning så rör det sig om ca fem stycken per vecka (både skriftliga och muntliga ansökningar). De flesta av dessa skulle troligtvis fått bifall även vid en ”vanlig” ansökan enligt 4 kapitlet 1 § SoL.

En annan fördel med alternativ 3 är att det blir tidsbesparande för handläggarna, då det är tar kortare tid att dokumentera uppföljning på ett sätt än på flera sätt och på flera olika ställen. Det behövs inte heller ändras i några system eller införskaffas några nya. Vi kan använda oss av de system vi har idag, på samma sätt som vi gör nu.

Konsekvenser för handläggarna/myndigheten

Det blir mer enhetligt. Alla ansökningar utreds på samma sätt och skillnaden ligger i hur omfattande utredningen behöver vara beroende på vad ansökan gäller. Uppföljningarna genomförs på likartat sätt och det är den enskildes behov av hjälp som är i fokus och hur väl dennes mål med hjälpen uppfyllts. Även vid dessa uppföljningar skall så klart också den enskildes uppfattning om den utförda hjälpen inhämtas och hur insatserna förhåller sig till god kvalitet belysas. Det blir även enklare i alla andra led på så sätt att lagar, dokumentation, ersättning, avgifter inte skiljer sig åt som det gör, på olika sätt, i de andra förslagen. Och inga ändringar eller tillägg av system eller avtal behöver göras i detta förslag. Endast en

ändring i vägledningsdokumentet behöver göras, vilket kommer att ske i samband med ordinarie revidering.

Att beakta

De beslut som redan är tagna enligt förenklad biståndshandläggning, men enligt felaktig lagparagraf, behöver hanteras. Förslaget är att tidigare beslutade insatser som fattats enligt förenklad biståndshandläggning ligger kvar tills vidare då en omprövning kräver att de förutsättningar som låg till grund för beslutet har ändrats i väsentlig grad. Vid uppföljning ser vi till individens behov och vid förändring som kräver nytt beslut inkluderas tidigare beslutade insatser, om det önskas, i det nya beslutet.

Det här dokumentet är elektroniskt underskrivet. Var vänlig verifiera dokumentet på <https://underskriftstjanst.norrtalje.se/validate>